

RETTENS DOM (én enkelt dommer)
23. oktober 2003

Sag T-279/01

**Giorgio Lebedef
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

»Tjenestemænd – bedømmelsesrapport – forsinket udfærdigelse –
erstatningssøgsmål«

Fuldstændig gengivelse på fransk . . . . . II - 1203

Angående: Påstand dels om annullation af Kommissionens afgørelser om delvis afslag på sagsøgerens klager med henblik på at opnå godtgørelse for den ikke-økonomiske skade, denne led ved den forsinkede udfærdigelse af hans bedømmelsesrapporter for perioden 1995/1997 og 1997/1999, dels om godtgørelse for denne ikke-økonomiske skade.

Udfald: Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 1 500 EUR tillige med det beløb på 619,73 EUR, som allerede er tilkendt af ansættelsesmyndigheden. I øvrigt frifindes Kommissionen. Kommissionen betaler sagens omkostninger.

Sammendrag

1. *Tjenestemænd – søgsmål – erstatningssøgsmål – påstand om annullation af en administrativ afgørelse om afslag på et erstatningskrav – denne påstand har ingen selvstændig karakter i forhold til erstatningspåstanden (Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)*

2. *Tjenestemænd – bedømmelse – bedømmelsesrapport – udarbejdelse – forsinkelse – administrativ fejl, som medfører en ikke-økonomisk skade – forsinkelse, som delvis må tilskrives tjenestemanden (Tjenestemandsvedtægten, art. 43)*

3. *Tjenestemænd – bedømmelse – bedømmelsesrapport – tjenestemænd, der udfører opgaver som personalerepræsentanter – bedømmelsesprocedure – frist for den endelige bedømmelse (Tjenestemandsvedtægten, art. 43; bilag II, art. 1, stk. 6; Kommissionens almindelige gennemførelsesbestemmelser, art. 7)*

1. En afgørelse fra en institution om afslag på et erstatningskrav udgør et led i den administrative procedure, der går forud for indgivelse af et erstatningssøgsmål til Retten.

Følgelig kan en påstand om annullation af et sådant afslag ikke bedømmes selvstændigt i forhold til erstatningspåstanden. Den retsakt, der indeholder institutionens stillingtagen under den administrative procedure, medfører nemlig alene, at den part, som hævder at have lidt skade, får mulighed for at anlægge et erstatningssøgsmål ved Retten.

(jf. præmis 29)

Henviſning til: Retten, 18. december 1997, ſag T-90/95, Gill mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 471, og II, s. 1231, præmis 45; Retten, 6. marts 2001, ſag T-77/99, Ojha mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 61, og II, s. 293, præmis 68; Retten, 5. december 2002, ſag T-209/99, Hoyer mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 243, og II, s. 1211, præmis 32.

2. Administrationens pligt til at drage omsorg for, at bedømmelserne udfærdiges regelmæssigt og under overholdelse af de vedtægtsmæssigt fastsatte frister og forskrifter er begrundet såvel i hensynet til god forvaltningsskik som i hensynet til beskyttelsen af tjenestemændenes interesser. Alene den omstændighed, at en tjenstemands bedømmelse forsinkes, kan nemlig være til skade for ham, da det kan påvirke hans karriere, at der ikke foreligger en bedømmelse på det tidspunkt, hvor der skal træffes beslutning om ham. Det kan endvidere påføre tjenstemanden en ikke-økonomisk skade, at hans personlige aktmappe er mangelfuld eller ufuldstændig, da det kan give anledning til usikkerhed og uro med hensyn til hans fremtidige karriere. Hvis ikke der foreligger særlige omstændigheder, som kan begrunde de konstaterede forsinkelser, gør administrationen sig skyldig i en ansvarspådragende tjenestefejl.

Derimod kan en tjenstemand ikke med rette besvære sig over en forsinkelse i udarbejdelsen af hans bedømmelsesrapport, når han selv, i hvert fald delvis, er skyld i forsinkelsen eller i væsentlig grad har medvirket dertil.

(jf. præmis 55-57)

Henviſning til: Domstolen, 18. december 1980, forenede sager 156/79 og 51/80, Gratreau mod Kommissionen, Sml. s. 3943, præmis 15; Domstolen, 6. februar 1986, forenede sager 173/82, 157/83 og 186/84, Castille mod Kommissionen, Sml. s. 497, præmis 36; Retten, 8. november 1990, ſag T-73/89, Barbi mod Kommissionen, Sml. II, s. 619, præmis 41; Retten, 16. december 1993, ſag T-20/89, Moritz mod Kommissionen, Sml. II, s. 1423, præmis 50; Retten, 28. maj 1997, ſag T-59/96, Burban mod Parlamentet, Sml. Pers. I-A, s. 109, og II, s. 331, præmis 44 og 50; Retten, 12. juni 2002, ſag T-187/01, Mellone mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 81, og II, s. 389, præmis 77-79.

3. De almindelige gennemførelsesbestemmelser, Kommissionen har vedtaget til vedtægtens artikel 43, fastsætter ingen bestemt frist for det paritære ad hoc-appeludvalg, når det skal afgive udtalelse om bedømmelsen af en tjenestemand, der udfører opgaver som personalerepræsentant. Da hele proceduren imidlertid ifølge artikel 7 i gennemførelsesbestemmelserne skal være afsluttet senest den 31. december inden for det pågældende år, må denne frist også gælde for tjenestemænd, der udfører opgaver som personalerepræsentant, da de omfattes af de nævnte bestemmelser, hvorefter der skal indhentes udtalelse, først fra ad hoc-bedømmelsesgruppen og, i tilfælde af appel, fra det paritære ad hoc-appeludvalg. I øvrigt må en tjenestemand ifølge artikel 1, sidste afsnit, i vedtægtens bilag II ikke påføres nogen ulemper som følge af udøvelsen af sit arbejde som personalerepræsentant. Hvis den sidste frist pr. 31. december ikke gjaldt for bedømmelsesproceduren for disse tjenestemænd, ville de blive påført en ulempe ved udøvelsen af arbejdet som personalerepræsentant, såfremt de ikke modtog den endelige bedømmelse samtidig med de tjenestemænd, der ikke udfører opgaver som personalerepræsentant.

(jf. præmis 63)